

“Fem grans campanyes per al tercer món, però Sant Roc és a un trajecte en metro”

Ds, 3/09/2016 per Catalunya Religió

([Càritas Barcelona](#)) Quedem amb **Judit Vilaclara** al barri del Clot, fa sol i ella té la seva pròpia llum. Ens hem citat en un d'aquells bars que donen identitat a la ciutat. Seiem en una taula que de ben segur ha escoltat moltes històries, i ens preparam per escoltar la del Chanut, un esplai que s'ubica al barri Sant Roc de Badalona.

En pocs minuts entenem que el Chanut, cognom d'un jesuïta que va morir a la muntanya, és [més que un esplai](#): és multicultural, familiar, especial, on descobrir coses noves, com la relació especial entre monitors i infants.

I és que el barri de Sant Roc no és senzill, la barreja de cultures i tradicions, d'ètnia gitana, del Pakistan o d'altres realitats geogràfiques el fan un terreny sensible, on l'esplai ha aconseguit fites que van més enllà del gaudi dels infants. És un esplai petit però càlid, amb 120 nens i nenes inscrits dels quals uns 70 hi assisteixen regularment. Per aquests infants, l'esplai, les colònies i els monitors són determinants pel seu desenvolupament vital.

Heus aquí la història d'una jove que diu no canviar per res l'esplai Chanut, car li ha donat tot. Vilaclara, que és [membre del consell directiu](#) del Moviment de Centres d'Esplai Cristians Catalans, porta set anys com a responsable de l'esplai i ara plega. La feina feta ha estat ingent i necessitarà molt de temps per pair-la, però creu que ara cal donar veu a monitors que puguin assumir el repte d'acollir als infants de Sant Roc.

Podeu llegir l'entrevista completa a continuació.

Com definiries l'esplai Chanut?

El definiria com un esplai amb moltes cultures, familiar i diferent. La relació que s'estableix entre els infants i els monitors és màgica, i la situació geogràfica de l'esplai no té res a veure amb la realitat social que vivim molts dels monitors que hi participem. Gairebé tots els monitors segueixen el mateix camí: arriben amb moltes ganes d'ajudar al Quart món de Sant Roc, però al trobar-se amb la realitat del barri se n'adonen que abans d'ajudar cal aprendre moltes coses.

Quants nens i nenes hi assisteixen i quines activitats realitzeu?

Els dissabtes són uns 70 nens, però inscrits n'hi ha 120. Cal tenir en compte que els nens i nenes són poc regulars a l'hora d'assistir al Chanut. Tot i això, durant els darrers anys ha millorat molt l'assistència i el compromís per part dels infants i les famílies. Per edats comptem amb nens i nenes de cinc anys fins a joves de disset anys. Ens centrem més en la infància, doncs el grup de joves el solen formar uns

pocs membres. Cal tenir en compte que som disset monitors, un administrador, una secretaria i un animador de la fe. Tots som voluntaris i fem l'impossible per arribar a tothom.

A nivell d'activitats fem el curs d'esplai, que es realitza els dissabtes al matí on s'ofereix l'esmorzar. També es realitzen les colònies de Setmana Santa, les colònies d'estiu pels nens i nenes del dia u a l'onze d'agost a Viladrau i campaments d'estiu pels adolescents, a més d'alguna sortida puntual.

Els infants i adolescents de l'esplai provenen de famílies amb un nivell socioeconòmic baix, amb risc de marginació social i sovint amb problemes de desestructuració familiar. Quina coordinació realitzeu amb Càritas Diocesana de Barcelona a l'hora d'assignar els nens i nenes que participen a l'esplai?

De Càritas Diocesana de Barcelona (a partir d'ara CDB) rebem assessorament. Fem reunions puntuals i ens ofereix formació sobre com atendre als nens i nenes del barri de Sant Roc. Durant les colònies, CDB ens ajuda amb les inscripcions i s'encarrega de parlar amb totes les famílies i establir una sèrie de criteris perquè el preu que paguin s'adeqüi a les possibilitats de cadascuna. També durant el curs, CDB ens deriva a nens i nenes que necessiten un espai relacional més ampli com el que oferim a l'esplai.

38 anys de l'esplai Chanut són tot un èxit, quin és el secret perquè aquest projecte continuï al peu del canó atenent a infants i joves?

El secret del seu funcionament és la xarxa que té al darrera. Comptem amb una Comunitat Cristiana formada per Sant Pere Claver del Clot, Càritas Diocesana de Barcelona i el Moviment de Centres d'Esplai Cristians Catalans (MCECC). Aquestes tres entitats són els pilars de l'esplai. Totes les entitats de lleure passen per relleus, i l'esplai compta amb moltes generacions de monitors que han passat durant aquests 38 anys d'història. Aquestes tres entitats han vetllat i vetllen perquè l'esplai tiri endavant, independentment dels relleus del Chanut.

A nivell econòmic comptem amb un conveni anual amb CDB que ens permet realitzar tot el curs i les colònies de Setmana Santa, i del MCECC rebem unes beques amb les que financem les colònies d'estiu. Per part de l'escola del Clot rebem donacions tant materials com econòmiques. Les pròpies famílies que porten als infants a l'esplai també fan petites aportacions. Sense aquesta gran xarxa de col·laboradors ho tindríem més difícil.

La curiositat de l'esplai és que ha estat itinerant. La **Pilar Malla** de CDB deia al jesuïta **Enric Puig** "sempre feu colònies pels fills de persones obreres del barri del Clot, però encara hi ha nens als qui no arriben aquestes colònies". A partir d'aquell moment l'Enric Puig va decidir fer arribar les colònies a tots els nens que ho necessitessin coordinant-se amb la Pilar Malla i CDB. Això va fer que es creés un moviment de monitors que tenien ganes d'ajudar, i CDB establí els llocs on més falta feia el paper de l'esplai, i d'aquí la itinerància. Ara fa més de deu anys que som al barri de Sant Roc i encara tenim feina per fer. El [Col·legi Lestonnac](#) ens cedeix les seves instal·lacions per realitzar bona part de les activitats, i això fa que ens hi trobem molt a gust i molt ben situats.

Quins valors intenteu transmetre als infants i joves que participen a

L'esplai?

El primer valor és la convivència, perquè a Sant Roc hi conviuen molts nens i nenes d'ètnia gitana i molts nens i nenes del Pakistan, a més d'altres cultures. Aquestes dues cultures principals xoquen en certs moments, i per tant cal transmetre actituds com són conviure amb el veí des de que són infants, conèixer les altres cultures, aprendre a estar amb els altres, etc. Intentem transmetre i seguir el model de **Jesús** en principis com són l'ajuda a les altres persones, l'estima a les persones properes i la feina i el compromís vers la societat.

A nivell personal i com a responsable de l'esplai, quines són les línies mestres que voldries que definissin l'esplai i quina petjada has volgut deixar en els infants i adolescents que han passat durant aquests anys?

Al setembre hi haurà una nova persona que agafarà el relleu com a responsable de l'esplai. Vaig començar aquest camí amb vint anys i el deixo amb vint-i-set. Una de les coses que he intentat ha estat seguir la tasca que d'altres persones ja van fer. Creiem que allò que fem és extraordinari i descobrim que hi ha persones a darrera nostra que també han fet una tasca essencial. He intentat que aquest fos un esplai més, un esplai normal. Hem de saber explicar que els infants del Chanut no són diferents als altres. Tenen una situació diferent, això sí, però són nens i nenes com tots els altres, i mereixen el mateix.

He intentat transmetre la realitat que viu el barri a l'exterior. A vegades fem grans campanyes de sensibilització per a països del tercer món, però la realitat de Sant Roc la tenim a un trajecte en metro. Al final d'aquest trajecte hi trobem persones que viuen situacions molt dures. Hem visitat cases que no tenen porta, nens i nenes que no sopen, que no van a l'escola regularment perquè els pares no ho consideren important, en definitiva realitats que creiem llunyanes però que són més a prop del que ens pensem. Transmetre aquests valors i coneixements forma part de la missió de l'esplai Chanut, i no només és una tasca de cara endins, sinó també de cara enfora per acabar amb els prejudicis que envolten al barri de Sant Roc.

L'esplai m'ha fet ser qui sóc i com sóc. Descobrir realitats molt dures, donar-hi resposta, compartir aquesta tasca amb d'altres joves, aprendre de moltes cultures diferents, aprendre de la humilitat de les famílies, del saber tirar endavant. Tot això m'ho emporto i ho puc aplicar a la meua vida. L'esplai m'ha fet descobrir la meua vocació professional, vaig decidir ser mestre perquè estava al Chanut. Fas sacrificis per ser monitor, però a la vida tot és en una balança on hi ha coses que pesen, però compensen més que allò que hi ha a l'altra banda de la balança, i això és el més important. No canviaria per res el meu pas pel Chanut.